

ся употрѣблявать на разговоръ нѣкон чюжды рѣчи, Гръцкы и Турскы и не повече отъ пять Латинскы; обаче това не е зачто-то нѣмаме на языка си тыя рѣчи — всичкы-ты рѣчи чтооупотрѣбляваме отъ другы азыци, имае си гы и Българскый, а употрѣбляваме чюждестраны-ты само отъ единъ проетъ навыкъ. Това можемъ да забѣлѣжимъ у всякой народъ, който е размѣсенъ съ другъ народъ. Всякой такъвъ народъ, безъ да ся усѣти, зима за употрѣбленіе въ разговоръ рѣчи отъ языка на другы, народы, съ който той живѣе размѣсеено. Исты-ты Гръци въ разговора си употрѣблявать Турскы, Българскы и другы чюжды рѣчи повече, отъ колко-то мы употрѣбляваме съ няній. Книгы тыя имъ, что сж издаваны на сегаштый тѣх-ный языкъ отъ начало на винѣшный вѣкъ, сж плъны съ чюжды рѣчи. А въ Еллинскый языкъ колко ли рѣчи има, конто стари-ти Еллини сж присвоили отъ азыцы-ты на оныя народы, съ конто сж имали сношенія? Та сега тѣхси-ти унуци, за да подкрѣпятъ прѣминжлж-тж славж прередители-ты-си, като чюжтъ тыя рѣчи, у другъ народъ, който гы има собственость и языка си, обявявать, че той народъ гы е зель отъ Еллинскый языкъ, и имжтъ притязаніе за безусловнж почеть отъ насъ; зачто-то языкъ-тъ на праотци-ты имъ самъ има право да на-